

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1^{te} April 1876.

N^o. 26.

Udgivet 31te Mai.

1902.

Militær Straffelov.

22 Mai.
No. 13.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu
forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 20de Mai dette
Aar, saalydende:

Første Del.

Almindelige Bestemmelser.

Indledende Bestemmelser.

§ 1. Den almindelige borgerlige Straffelovs første Del
finder Anvendelse paa de strafbare Handlinger, som omhandles i
nærværende Lov, forsaavidt denne intet modsat bestemmer.

§ 2. Militære Forbrydelser og militære Forseelser er alene
de strafbare Handlinger, som omhandles i denne Lov.

De er Forbrydelser, forsaavidt de kan medføre Fængsel over
3 Maanedre, Hefte over 1 Aar eller Fradømmelse af offentlig
Tjeneste som Hovedstraf, men ellers Forseelser.

§ 3. Denne Lovs tredje Del finder kun Anvendelse paa
Handlinger, som forøves i Krigstid, hvorunder ogsaa indbefattes
den Tid, fra hvilken den væbnede Magt eller vedkommende Afdeling
af samme er beordret sat paa Krigsfod, og indtil den atter er sat
paa Fredsfod.

§ 4. Ved Krigsmænd forstaaes i denne Lov:

1. Fastlønnede militære Tjenestemænd fra Ansættelsesdagen indtil
Tjenesteforholdets Ophør.
2. Børnepligtige Befalingsmænd, Spillemænd og Menige i Tje-
nestetiden (jfr. § 5), samt naar de er indsatte i militært
Fængsel.

22 Mai.
No. 13.

3. Frivillige, ved den væbnede Magt tjenestgjørende militære Personer fra Tiltrædelsesdagen indtil Tjenesteforholdets Ophør.
4. Civilmilitære Personer i tilsvarende Stillinger med Undtagelse af de ved Udskrivningsvæsenet og det militære Retsvæsen ansatte Tjenestemænd.

§ 5. Ved Tjenestetiden forstås for de i § 4 Nr. 2 nævnte Personers Vedkommende den Tid, hvori de skal deltage i de militære Øvelser, tjenestgjøre ved de militære Værksteder eller Værfter eller paa anden Maade forrette som tjenestgjørende ved Rigets væbnede Magt, samt den Tid, som medgaar til Rejse til Tjenestestedet og tilbage, i hvert Fald mindst 24 Timer før Fremmodet og lige lang Tid efter Dimissionen.

§ 6. Enhver, som er berettiget til at give en Befaling, der skal adlydes af en anden (den undergivne), er dennes foresatte.

Enhver, som har højere Grad end en anden (den underordnede), er dennes overordnede. Har begge samme Grad, er den, der har ældst Anciennitet, den overordnede.

§ 7. Ved militær Vagt forstås i denne Lov enhver Krigsmand eller militær Afdeling, der har at forrette Vagt- eller Sikkerhedstjeneste.

§ 8. Ved Sjøtogt forstås Togt paa fremmede Fartøier, beregnet paa en Varighed af mindst 14 Dage.

Et Skib anses for at være paa Togt fra den Tid, Kommandoen ombord er heist, og til den igjen stryges, men paa Sjøtogt fra den Tid, det forlader Udrustningsstationen, og til det vender tilbage til Oplagsstedet.

1ste Kapitel.

Lovens Virkefreds.

§ 9. Efter denne Lov straffes, forsaavidt intet andet udtrykkelig er bestemt eller fremgaar af Sammenhængen,

1. alle ved Rigets væbnede Magt ansatte eller dertil hørende Personer med Undtagelse af de ved Udskrivningsvæsenet og det militære Retsvæsen ansatte Tjenestemænd;
2. medfarende paa Skib, naar Skibet er paa Sjøtogt, men kun disciplinært, naar Skibet er paa andet Togt, samt i Krigstid endvidere
3. enhver, som i hvilken som helst Egenkab gør Tjeneste ved den væbnede Magt eller følger Afdeling af samme;
4. Krigsfanger, som staar under militær Bevogtning;
5. enhver, som gør sig skyldig i Overtrædelse af § 94, eller som paa Krigsfuepladsen gør sig skyldig i Forbrydelse mod §§ 80—86, 91—93, 101—105 og 107.

§ 10. Under fælles Tjenestgjøring af norsk og anden med Norge forbunden Stats Krigsmagt bliver i Tilfælde af Gjen-

fidighed strafbare Handlinger, forøvede af norske Krigsmænd mod 22 Mai. den anden Stats Krigsmænd, at straffe paa samme Maade, som No. 13. om de var forøvede mod norske Krigsmænd.

§ 11. Nærværende Lov kommer til Anvendelse, ogsaa naar den strafbare Handling er forøvet i Udlandet.

2det Kapitel.

Straffene.

§ 12.

1. De Straffe, som anvendes efter denne Lov, er

Dødsstraf,
Fængsel,
Heste,
Arrest,
Boder og
Revselse.

§ særlige Tilfælde anvendes:

Fradømmelse af offentlig Tjeneste.

2. Med ovennævnte Straffe kan som Tillægsstraffe forbindes:

- Tab af offentlig Tjeneste, som den skyldige indehar;
- Tab for en Tid af 10 Aar af Stemmeret i offentlige Auliggender og af Afgang til at opnaa offentlig Tjeneste;
- Tab for en Tid af 10 Aar af Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt;
- Tab for en bestemt Tid af indtil 5 Aar eller for bestandig af Ret til at indehave nogen af de i den almindelige Straffelovs § 29 Nr. 4 nævnte Stillinger;
- Bekjendtgjørelse af Dommen, hvorved den almindelige Straffelovs §§ 173 og 254, jfr. nærværende Lovs §§ 40, 41, 59 og 60, finder tilsvarende Anvendelse;
- Forvisning fra bestemte Steder overensstemmende med den almindelige Straffelovs § 33 og
- Inddragning af bestemt Gjenstand.

§ 13. De i den almindelige Straffelov og i Lov om Fængelsvæsenet givne Regler om Fængsel, Heste og Boder kommer, forsaavidt intet modsat er bestemt, til Anvendelse paa de militære Fængsels-, Heste- og Bodestrafte.

Fængselsstraf, idomt en Befalingsmand, kan ikke omsættes til skjærpet Fængsel, og Hestestraf, idomt en saadan, kan ikke omsættes til Fængsel.

Heste og i Krigstid skjærpet Fængsel kan, hvor dertil er Anledning, udtaaes i Fæstning, Skib eller andet militært Lokale efter nærmere Bestemmelse af den militære Paataalemyndighed.

Naar Boder idømmes, kan der istedenfor Fængselsstraf

22 Mai. fastsættes et bestemt Antal Arrestdage, der skal træde istedenfor No. 13. Bøder, som ikke erlægges.

§ 14. Dødsstraf kan kun anvendes i Krigstid, dog ikke efter Krigens Ophør og ikke paa Personer under 18 Aar. I dømt Dødsstraf, som ikke er fuldbyrdet før Krigens Ophør, overgaar til Fængsel paa Livstid.

§ 15. Arrest anvendes kun paa militære og civilmilitære Personer samt Krigsfanger og medfarenende paa Skib og idømmes som Husarrest fra 1 til 30 Dage eller som Bagtarrest fra 1 til 60 Dage, men i de i § 27, jfr. den almindelige Straffelovs § 62, omhandlede Tilfælde henholdsvis indtil 45 og 90 Dage.

3 Dages Arrest svarer til 2 Dages Hæfte og 1 Dags Fængsel.

§ 16. Husarrest anvendes kun paa Befalingsmænd, paa Elever af militære Skoler og paa civile Personer. Den udholdes i Arrestantens Bolig eller Lufaf. Husarrestant maa ikke uden Tilladelse modtage Besøg.

Bagtarrest udholdes i militært Arrestlokale, saavidt muligt i Enrum. Brevveksling er Arrestanten tilladt. Til bestemte Tider bør det ogsaa tillades ham at modtage Besøg, forsaavidt tjenstlige Hensyn ikke er til Hinder derfor.

Hvor Benyttelse af militært Arrestlokale vilde volde uforholdsmæssig Ulempe eller Bekostning, kan Arresten udholdes i Arrestfængsel eller Hjælpefængsel. Uden eget Samtykke maa Arrestanten ikke sættes sammen med nogen, der udstaar Straf af Fængsel eller Hæfte, eller med Baretægtsfange.

§ 17. Fange, der udholder Arrest, kan af vedkommende Befalingsmand paalægges at udføre militære Tjenesteplichter, men kan ikke paalægges andet Arbejde. Afbrydes Arresten, bliver dette uden Indflydelse paa Beregningen af Arresttiden, forsaavidt Afbrydelsen ikke i Sammenhæng varer længere end 12 Timer.

Husarrestant sørger selv for sit Underhold. Det samme tillades ogsaa Bagtarrestant inden de Grænser, som god Orden foreskriver.

§ 18. Arrest kan efter Domsældtes Begjæring eller med hans Samtykke ved Fuldbyrdelsen omsættes til Hæfte eller, forsaavidt den skyldige ikke er Befalingsmand, til Fængsel eller skjærpet Fængsel, dog saaledes, at dette sidste bliver mindst 2 Dage.

§ 19. Nærmere Regler angaaende Arrest og Arrestfangers Behandling gives af Kongen.

§ 20.

1. Dødsdom og Dom paa Fængsel i 1 Aar eller derover for nogen Forbrydelse efter denne Lov medfører Tab af enhver offentlig Tjeneste, som den skyldige indehar. Til kortere Tids Fængsel saavel som til Hæfte og Fradømmelse af offentlig Tjeneste bliver at knytte Tab af offentlig Tjeneste, hvortil

den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig ustkiftet eller uværdig. 22 Mai.
No. 13.

2. Dødsdom og Dom paa Fængsel i 2 Aar eller derover for nogen Forbrydelse efter denne Lov medfører Tab af de i § 12, 2 b nævnte statsborgerlige Rettigheder. Til Dom paa kortere Tids Fængsel eller paa Hæfte i 3 Aar eller derover eller paa Tjenestens Tab knyttes Tab af disse Rettigheder, forsaavidt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig til dem.

3. Til Dødsdom og Dom paa Fængsel eller paa Hæfte i 3 Aar eller derover eller paa Tjenestens Tab for nogen Forbrydelse efter denne Lov kan knyttes Tab af Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt, forsaavidt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig dertil.

Er nogen i Udlandet dømt skyldig i strafbar Handling, som efter norsk almindelig eller militær Straffelov kan gjøre ham uværdig til Krigstjeneste, kan den militære Forhørsret efter den militære Baatalemyndigheds Paastand frakjende ham Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt.

4. Til Dødsdom og Dom paa Fængsel eller Tjenestens Tab for nogen Forbrydelse efter denne Lov kan knyttes Tab af de i den almindelige Straffelovs § 29, 4 nævnte Stillinger eller nogen enkelt af disse, saafremt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig til den for Stillingen fornødne Tillid, eller saafremt han har krænket Pligter, som paahvilede ham i Kraft af Stillingen, og der foreligger Fare for Gjentagelse.

5. Den almindelige Straffelovs § 31 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 21. Uværdighed til at udføre Krigstjeneste bortfalder, naar den domfældte gjenindsættes i de statsborgerlige Rettigheder. Retten til Tjenestgjøring kan ogsaa særskilt gjenerhverves overensstemmende med den almindelige Straffelovs §§ 75 og 76, dog saaledes, at Begjæringen fremsættes for den militære Baatalemyndighed og afgjøres henholdsvis af denne eller ved Kjendelse af den militære Forhørsret. Med Hensyn til Sagsbehandlingen og Kjæremaal mod samme finder i saa Fald den militære Rettergangslovs Regler Anvendelse.

§ 22. Dømmes nogen, der ikke har udtjent sin Bærnepligt, til Tjenestens Tab, eller omfatter det Tidsrum, hvorfor nogen er frakjendt Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt, ikke hele hans tilbageværende Bærnepligtstid, er han forpligtet til at udføre den gjenstaaende Del af sin Bærnepligt som menig.

Det samme gjælder ogsaa den, der gjenerhverver Retten til Tjenestgjøring.

22 Mai. § 23. Med Hensyn til Inddragning finder den almindelige
No. 13. Straffelovs §§ 34—37 tilsvarende Anvendelse.

3dje Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 24. Foresattes Befaling i Tjenesteanliggende fritager den undergivne for Straf, uden forsaavidt som han overskrider Befalingen, eller han har indseet eller klarlig maatte have indseet, at han ved Befalingens Udførelse medvirker til en retsstridig Handling. I ethvert Fald kan Retten nedsætte Straffen under det for Handlingen bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart.

§ 25. Paa Handling, der under paatrængende Fare eller Nød foretages for at faa givne Befalinger adlydte, finder den almindelige Straffelovs §§ 47, 48 og 56 tilsvarende Anvendelse.

§ 26. Frygt for personlig Fare begrunder ved Forsømmelse af militær Tjenestepligt ikke Udslukkelse af Straffskylden eller Nedsættelse i Straffen.

§ 27. Bestemmelserne i den almindelige Straffelovs §§ 52—54 kan bringes i Anvendelse, ogsaa hvor der idømmes Arrest. Samme Lovs § 62 finder tilsvarende Anvendelse, hvor nogen af de strafbare Handlinger skulde have medført nævnte Straf.

§ 28. Naar en efter denne Lov strafbar Handling forøves af flere Krigsmænd i Fællesskab, kan Straffen, hvor vedkommende Straffebud ikke selv tager særligt Sigte paa Forholdet, inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser forhoies med indtil en Halvdel.

Paa samme Maade og under samme Forudsætning kan Straffen forhoies for en foresat, som forsætlig har samvirket med nogen ham undergiben eller under hans Opsyn staaende Person.

§ 29. Har nogen gjort sig skyldig i flere fuldbyrdede eller forsøgte militære Forbrydelser af nogen i den almindelige Straffelovs § 65 omhandlet Art, kan den militære Domstol, der straffælder ham, forsaavidt det er den militære Højesteret eller en Krigsret, beslutte, at de der bestemte Forholdsregler skal bringes i Anvendelse, saafremt den skyldige i Betragtning af Forbrydelsernes Beskaffenhed, den Dristighed, som for samme ligger til Grund, eller det Sindelag, som gennem dem aabenbarer sig, ansees særlig farlig for Samfundet eller for enkeltes Liv, Helse eller Besejring.

§ 30. Med Hensyn til Forældelse gjælder for Dødsstraf og Arrest de samme Regler som i den almindelige Straffelovs 6te Kapitel henholdsvis for Fængsel paa Livstid og Feste bestemt.

Ved Disciplinarforseelser udkræves til Forældelse 6 Maaneder.

§ 31. Er en efter denne Lov strafbar Handling forøvet af den høistbefalende for en affondret Del af Krigsmagten, begynder

Forældelsen ikke sit Løb før fra den Dag, da Felttoget eller Togtet 22 Mai. er endt, eller den affondrede Del af Krigsmagten er kommet under No. 13. Kommando af en hoiere Befalingsmand, som kan reise Paatale.

§ 32. Forbrydelse eller Forseelse ved trykt Skrift, hvis Forfatter ikke har navngivet sig eller paa anden Maade betegnet sig som hørende til den væbnede Magt, er ikke at anse som militær Forbrydelse eller Forseelse uden i de i §§ 47, 49, 69 og 86 nævnte Tilfælde.

§ 33. Alle militære Forbrydelser og Forseelser er offentlig Paatale undergivet.

Anden Del.

Militære Forbrydelser og Forseelser.

4de Kapitel.

Ulovligt Fravær, Rømning og anden Unddragelse fra Krigstjeneste.

§ 34. Den, som retsstridig forlader eller bliver borte fra det Sted, hvor det paaligger ham som militær Pligt at være tilstede, straffes med Bøder eller med Arrest.

Er den skyldige Krigsmand, straffes han for saadant ulovligt Fravær med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Maaneder og, isald hans Fravær varer mere end 7 Dage, med Fængsel indtil 2 Aar, men under særdeles formildende Omstændigheder med Arrest.

Paa samme Maade straffes den, som retsstridig bevirker eller medvirker til, at en anden forlader eller bliver borte fra det Sted, hvor det paaligger ham som militær Pligt at være tilstede.

§ 35. Den, som i Hensigt aldeles at unddrage sig sin militære Tjenesteplicht forbryder sig saaledes som i § 34 omhandlet, straffes for Rømning med Fængsel fra 3 Maaneder indtil 2 Aar, men i Gjentagelsestilfælde, eller naar Rømningen sker fra Fartøi paa Togt, med Fængsel fra 1 indtil 3 Aar.

Fremstiller den skyldige sig inden 7 Dage igjen frivillig til Udførelse af sin militære Tjeneste, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar; under særdeles formildende Omstændigheder kan Arrest anvendes.

Paa samme Maade straffes den, som retsstridig bevirker eller medvirker til, at en anden rømmer.

§ 36. Den, som i Hensigt at unddrage sig sin militære Tjeneste ved Lemlæstelse eller paa anden Maade gjør sig helt eller delvis ubrugbar dertil, eller som medvirker til, at nogen anden i saadan Hensigt gjøres ubrugbar til Krigstjeneste, straffes med Fængsel indtil 2 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som ved at foregive Sygdom eller Legemsfeil søger at unddrage sig fra militær Tjeneste, eller som medvirker hertil.

22 Mai. § 37. Husarrestant, som i Arresttiden forlader de Rum,
No. 13. hvor Arresten skal udholdes, eller som uden Tilladelse modtager
Besøg, straffes med Bagtarrest i mindst dobbelt saa lang Tid som
den idømte Husarrest eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

5te Kapitel.

Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til den
militære Underordning.

§ 38. Den, som under tjenestlige Forhandlinger og Møder,
eller naar han er iført militær Dragt, forsætlig undlader at vise
en overordnet de paabudte Tegn paa Respekt, straffes med Arrest
indtil 10 Dage.

§ 39. Med Arrest straffes den, som i Anledning af Tjenesten
eller under Udførelse af militære Tjenestpligter ligeoverfor en foresat
tilfjendegiver Uvilje mod hans Befaling eller tager til Gjenmæle
mod hans Tilrettevisning eller ligeoverfor en overordnet gjør sig
skyldig i respektstridig Opførsel, som ikke er omhandlet i § 38.
Efter det med truende Holdning eller i Nærvær af samlet Tropp
eller Skibsmandskab eller nogen betydelig Del deraf, straffes den
skyldige med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Paa samme Maade straffes den, som ved Forledelse eller
Tilskyndelse medvirker til, at en anden forser sig saaledes som oven
nævnt.

§ 40. Den, som mod en foresat eller overordnet i Anled-
ning af Tjenesten eller under Udførelse af militære Tjenestpligter
gør sig skyldig i nogen Uværdighed, straffes

1. ved Handling af den i den almindelige Straffelovs § 246
og § 247, 1ste Ved omhandlede Art med Arrest eller med
Fængsel indtil 1 Aar;
2. ved Handling af den i samme Lovs § 247, 2det Ved om-
handlede Art med Arrest eller med Fængsel indtil 2 Aar;
3. ved Handling af den i samme Lovs § 248 omhandlede Art
med Fængsel indtil 3 Aar, men under særdeles formildende
Omstændigheder med Arrest.

§ 41. Den, som ved falsk Anklage til militær Myndighed
mod nogen foresat eller overordnet forgaar sig paa saadan Maade
som i den almindelige Straffelovs §§ 168—171 omhandlet,
straffes med de der bestemte Straffe, dog saa, at Arrest træder
istedenfor Bøder.

Den, som ellers mod bedre Vidende til militær Myndighed
indgiver nogen ubefoiet Besværing eller Klage over foresatte eller
overordnede i Anledning af Tjenestforhold, eller som medvirker
hertil, straffes med Arrest eller med Hæfte eller Fængsel indtil 6
Maaneder. Efter det ikke mod bedre Vidende, men dog uden
rimelig Grund, og Besværingen eller Klagen viser sig at være
aldeles ubefoiet, straffes den skyldige med Arrest.

§ 42. Den, som mod en foresat eller overordnet i An- 22 Mai.
ledning af Tjenesten eller under Udførelse af militære Tjeneste-
pligter gjør sig skyldig i nogen Forbrydelse mod den personlige
Frihed, straffes med de i den almindelige Straffelov bestemte
Straffe, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder, og at Straffen
inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser kan forhøies
med indtil en Halvdel.

Er Forbrydelsen forøvet i Nærvær af samlet Troop eller
Skibsmandskab eller nogen betydelig Del deraf, straffes den skyldige med Fængsel i mindst 1 Aar.

§ 43. Den, som ved Vold eller Trusel søger at formaa en
foresat eller overordnet til at foretage eller undlade en Tjeneste-
handling eller at hindre ham under en saadan, eller som medvirker
hertil, straffes med Fængsel indtil 6 Aar.

Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som ved Vold eller
Trusel søger at hindre en anden Krigsmand fra at udføre en ham
af foresatte givne Befaling i Tjenesteanliggende, eller som med-
virker hertil.

§ 44. Den, som mod en foresat eller overordnet i An-
ledning af Tjenesten eller under Udførelse af militære Tjeneste-
pligter gjør sig skyldig i nogen Forbrydelse mod Liv, Legeme og
Helbred, straffes med de i den almindelige Straffelov bestemte
Straffe, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder, og at Straffen
inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser kan forhøies
med indtil en Halvdel.

Er Forbrydelsen forsætlig og forøvet i Nærvær af samlet
Troop eller Skibsmandskab eller nogen betydelig Del deraf, straffes
den skyldige med Fængsel i mindst 1 Aar.

§ 45. Straf efter §§ 39, 40, 42 og 44 finder ogsaa An-
vendelse, forsaavidt Handlingen er forøvet under tjenestlige For-
handlinger og Møder med den skyldiges foresatte eller over-
ordnede, eller naar den skyldige er iført militær Dragt. For
Bærnepligtige gjælder det her bestemte fra den Tid, de har faaet
fornøden Undervisning om sine Pligter.

§ 46. Den, som undlader at vise skyldig Lydighed mod
en foresatts Befaling i Tjenesteanliggende eller retsstridig handler
mod eller overstrider Befalingen eller mod bedre Vidende giver
en foresat et usandt Svar paa Spørgsmaal i Tjenesteanliggende,
straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Maanedre.

Vedbliver den undergibne trods gjentagen Befaling sin Ulydighed, eller giver han ved Ord eller Udsærd sin foresatte udtrykkelig tilkjende, at han ikke vil udføre hans Befaling, straffes han med Fængsel indtil 1 Aar. Er det i Nærvær af samlet Troop eller Skibsmandskab eller nogen betydelig Del deraf, kan Straffetiden forlænges til 2 Aar.

Forøves den strafbare Handling under saadanne Omstændig-

22 Mai. heber, at Tab af Mennekeliv eller betydelig Skade maatte befrygtes
No. 13. at ville voldes derved, straffes den skyldige med Fængsel indtil 3
Aar. Voldes derved saadant Tab eller saadan Skade, kan Straffe-
tiden forlænges til 8 Aar.

Paa samme Maade som oven bestemt straffes den, som for-
leder eller tilskynder en anden til saadan Ulydighed.

§ 47. Den, som søger at ophidse Krigsmand til Uvilje mod
Tjenesten eller til Had mod foresatte eller overordnede, eller som
medvirker hertil, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3
Aar, men indtil 4 Aar, saafremt Forbrydelsen er forøvet ved
trykt Skrift.

§ 48. Har den foresatte eller overordnede ved utilbørligt
Forhold givet Anledning til nogen i §§ 38—47 omhandlet strafbar
Handling, kan Straffen nedsættes under det for Handlingen bestemte
Lavmaal og til en mildere Strafart og, hvor den bestaar i Arrest,
under særdeles formildende Omstændigheder endog helt bortfalde.

Har den foresattes eller overordnedes utilbørlige Forhold
bestaaet i Mishandling eller nedværdigende Behandling af den
skyldige, maa Fængsel paa Livstid ikke anvendes og Straffen ikke
overstige Trediedelen af høieste Straf, naar denne er tidsbestemt
Frihedsstraf.

§ 49. Den, som, søger at ophidse Krigsmænd til i Fælles-
skab retsfridig

- a. at øve Vold mod en foresat eller overordnet, eller
- b. at tvinge en saadan til at foretage eller undlade en Tjeneste-
handling, eller
- c. at negte Lydighed mod en foresats Befaling i Tjeneste-
anliggende,

eller som medvirker hertil, straffes for Opvigleri med Fængsel
indtil 6 Aar.

§ 50. Aftaler flere Krigsmænd at ville i Fællesskab øve
saadan Vold, Dvang eller Ulydighed som i § 49 omhandlet,
straffes de for Mytteri med Fængsel indtil 4 Aar, men med
Fængsel indtil 6 Maanedes, hvis de alle opgiver den strafbare
Plan, før nogen militær Myndighed er kommen til Kundskab om
samme; under særdeles formildende Omstændigheder kan i saa Fald
Straf helt bortfalde.

§ 51. Med Heste eller Fængsel indtil 2 Aar straffes den
Krigsmand, som udlader gennem betimelig Anmeldelse for ved-
kommende Myndighed eller paa anden Maade at søge afverget et
Mytteri eller en Forbrydelse mod §§ 42 eller 44 af nogen i den
almindelige Straffelovs §§ 223, 2det Led, 225, 231, 233 eller
243 omhandlet Slags eller sammes Følger, uagtet han til en Tid,
da Forbrydelsen eller dens Følger endnu kunde forebygges, har
erholdt paalidelig Kundskab om, at den er igjære eller er forøvet.

Dog er han straffri, dersom det ikke kommer til Udførelse

af Planen eller til strafbart Forsøg eller Anmeldelsen ikke kunde 22 Mai. ske uden at udsætte nogen af hans nærmeste for Tiltale eller Fare No. 13. for Liv, Hælbred eller Belfærd.

§ 52. Søger flere Krigsmænd i Fællesskab retsstridig

- a. at øve Vold mod en foresat eller overordnet, eller
- b. at tvinge en saadan til at foretage eller undlade en Tjenestehandling, eller
- c. at negte Lydighed mod en foresats Befaling i Tjenesteanliggende,

bliver de deri skyldige at straffe for Oprør, Anstiftere og Hovedmænd saavelsom de, der over Vold mod foresatte eller overordnede, med Fængsel i mindst 3 Aar og de øvrige medvirkende med Fængsel fra 6 Maaneder til 6 Aar.

Boldest ved Oprøret Tab af Menneskeliv eller betydelig Skade for Krigsvæsenet, eller foregaar Forbrydelsen i Havsnød, eller medfører den Fare for Skibets Sikkerhed, kan Straffen for Anstiftere og Hovedmænd forlænges til Fængsel paa Livstid og for de øvrige medvirkende til Fængsel indtil 12 Aar.

§ 53. For de Deltagere i Oprør, som vender tilbage til Lydighed, førend det er kommet til Forøvelse af Vold eller Dvang mod den foresatte eller overordnede, ned sættes Straffen, forsaavidt de ikke er Anstiftere eller Hovedmænd, til Fængsel indtil 2 Aar. For Anstiftere og Hovedmænd ned sættes den til Fængsel indtil 5 Aar, saafremt alle Deltagere vender tilbage til Lydighed, inden det er kommet til saadan Forøvelse af Vold eller Dvang.

§ 54. Som Hovedmænd i Oprør anses

1. den, der optræder som Anfører for Deltagerne;
2. den blandt Oprørerne, der indehar den højeste Grad eller ældst Anciennitet;
3. den, der beforder Oprøret ved Misbrug af militære Signaler;
4. den, der udtrykkelig ved Ord eller Handling negter at efterkomme den foresattes Opfordring til ham personlig om at vise Lydighed.

§ 55. Den, som gjør sig skyldig i nogen i §§ 39—47, 49, 50 eller 52 nævnt strafbar Handling mod en militær Vagt under Udforelsen af dens Tjeneste, straffes paa samme Maade, som om Handlingen var foretaget mod en foresat.

6te Kapitel.

Misbrug af Myndighed.

§ 56. Den, som ved at misbruge sin Myndighed eller ved uretmæssig at tiltage sig saadan retsstridig søger at formaa en undergIVEN eller underordnet til at gjøre, taale eller undlade noget, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 2 Aar, men i

22 Mai. Gjentagelsestilsælde indtil 4 Aar. Har den skyldige søgt at formaa No. 13. den undergivne eller underordnede til at forøve en strafbar Handling, kan Fængsel indtil 6 Aar anvendes.

Den, som gjør sig skyldig i anden mod Reglementer eller Forholdsordrer stridende Behandling af undergivne eller underordnede, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 57. Den, som retsstridig søger at afholde en undergivent eller underordnet fra at fremkomme med eller fastholde en Ansøgning, Forestilling, Bespørgelse eller Klage, eller som ved Modtagelsen af nogen saadan unddrager sig fra at foretage, hvad der i den Anledning paaligger ham, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 58. Den, som uberettiget udøver Disciplinærmyndighed, eller som overskrider sin Disciplinærmyndighed, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 5 Aar.

§ 59. Den, som mod en undergivent eller underordnet i Anledning af Tjenesten eller under Udførelse af militære Tjenesteplichter gjør sig skyldig i nogen Grefrænkelse eller Forbrydelse mod Liv, Legeme eller Helbred, straffes med de i den almindelige Straffelov bestemte Straffe, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder, og at der for de i §§ 228, 1ste Led, 246 og 247 omhandlede Forbrydelser kan anvendes Fængsel indtil 1 Aar.

Denne Bestemmelse kommer ogsaa til Anvendelse, forsaavidt Handlingen er forøvet under tjenstlige Forhandlinger og Møder med den skyldiges undergivne eller underordnede, eller naar den skyldige er iført militær Dragt.

§ 60. Den, som ved falsk Anklage til militær Myndighed mod nogen undergivent eller underordnet forgaar sig paa saadan Maade som i den almindelige Straffelovs §§ 168—171 omhandlet, straffes med de der bestemte Straffe, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder.

§ 61. En foresat eller overordnet, som forleder eller tilskynder nogen ham i Tjenesten undergivent Befalingsmand til at forøve nogen i dette Kapitel omhandlet Forbrydelse eller Forseelse eller bistaar ham dermed eller vidende lader ham forøve den, eller som misbruger sin Stilling til at tilskynde en anden Befalingsmand til at forøve en saadan eller til at bistaa ham dermed, straffes efter de samme Straffebud som denne, dog saa, at Straffen inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser kan forhøies med indtil en Halvdel.

Straffen kommer til Anvendelse uden Hensyn til, om den anden Person paa Grund af god Tro eller af andre Grunde ikke er straffskyldig.

§ 62. En militær Vagt, som forøver nogen i §§ 56 eller 59 omhandlet strafbar Handling, straffes, som om en foresat havde forøvet Handlingen.

Forøves den mod nogen, som udenfor Vagt tjenesten er Vag- 22 Mat.
tens foresatte, kan Straffen forhøies med indtil en Halvdel. No. 13.

7de Kapitel.

Forbrydelser og Forseelser med Hensyn til særegne
Tjenestepligter og den militære Orden.

§ 63. Krigsmand, som forbryder sig paa saadan Maade som i den almindelige Straffelovs §§ 112 eller 113 omhandlet, eller som medvirker hertil, straffes saaledes som der bestemt, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder.

§ 64. Krigsmand, som i Anledning af Tjenesten modtager nogen Gave eller Fordel af undergivne eller underordnede uden deres fælles foresattes udtrykkelige eller fiktende Samtykke, eller som modtager nogen Gave eller uberettiget Fordel af den, hvis Ydelser til Krigsmagten han har eller i det sidste forløbne Aar har haft Besatning med, straffes med Arrest, men i Gjentagelsestilfælde med Arrest eller Tjenestens Tab.

§ 65. Krigsmand, som pligtstridig undlader at anmelde sine undergivnes strafbare Handlinger eller at udøve sin Disciplinærmyndighed, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Aar, men med Arrest eller med Hæfte indtil 3 Maanedes, saafremt Undladelsen er skeet af Uagtsomhed.

§ 66. Krigsmand, som bevirker eller medvirker til, at en Fange, der staar under militær Bevogtning, undviger, eller som undlader at udføre en Paagribelse, der paaligger ham ifølge Tjenestepligt eller særlig Befaling, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 5 Aar, men, hvis det er skeet af Uagtsomhed, med Arrest eller med Hæfte indtil 6 Maanedes.

§ 67. Den, som afgiver urigtige tjenestlige Attester, Meddelelser eller Erklæringer, eller som medvirker hertil, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Hvor Feilen er uvæsentlig og ingen Skade tilfugt eller voldt, kan Bøder anvendes og under særdeles formildende Omstændigheder Straf helt bortfalde.

§ 68. Den, som bevirker eller medvirker til, at der i nogen Tjenestes vedkommende Protokol anføres Usandhed eller lægges Skjul paa Sandheden, eller at der ved Udfærdigelsen af Protokoludskrift, Telegram eller Telefonmeddelelse eller anden tjenestlig Erklæring, der er afgiven for at tjene som Bevis, anføres eller bevidnes Usandhed eller lægges Skjul paa Sandheden, straffes med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt den skyldige har handlet i Hensigt at forskaffe sig eller andre en uberettiget Vinding eller at skade nogen.

§ 69. Den, som uden skjellig Grund aabenbarer, hvad der i den militære Tjenestes Medfør er blevet ham betroet eller ved

22 Mai. Lov eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som Tjeneste-
 No. 13. hemmelighed, eller som medvirker hertil, straffes med Arrest eller
 Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 5 Aar, men med Fængsel
 ikke under 1 Aar, saafremt Hemmeligheden er forraadt til anden
 Stat eller betydelig Skade er voldt.

Denne Bestemmelse kommer til Anvendelse ogsaa paa den,
 der efter at være fratraadt Tjenesten forbryster sig som anført
 med Hensyn til, hvad han under denne har faaet vide.

§ 70. Den, som ulovlig aabner eller tilstæder nogen at
 aabne et ham i Tjenestens Medfør betroet Brev, eller som med-
 virker hertil, straffes med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil
 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt han forøver Forbrydelsen for
 at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding.

§ 71. Krigsmand, som under Udførelse af Bagttjeneste eller
 i Egenkab af Befalingsmand for en militær Vagt eller for Fartoi
 eller anden Afdeling, der er beordret til lignende Tjeneste, forsætlig
 eller af Uagtsomhed forsømmer de ham i nævnte Tjeneste paahvi-
 lende Pligter eller sætter sig ud af Stand til at varetage dem,
 straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Er ved Forbrydelsen voldt betydelig Skade, eller er noget
 Skib derved blevet udsat for Fare, kan Fængsel indtil 3 Aar an-
 vendes, men indtil 10 Aar, saafremt Forbrydelsen er forøvet om-
 bord i Havnød.

§ 72. Med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Maaneder
 straffes den, som viser sig beruset under Udførelse af militære
 Tjenesteplichter, eller naar Tjeneste ham bitterlig forestaar, eller
 under tjenestlige Forhandlinger og Møder, eller naar han er iført
 militær Dragt.

§ 73. Krigsmand, som under Udførelse af militære Tjeneste-
 pligter eller under tjenestlige Forhandlinger og Møder bruger raa
 eller utilbørlig Tale, straffes med Arrest, men i Gjentagelsestilfælde
 med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 74. Krigsmand, som udfordrer en anden Krigsmand til
 Dvekamp, eller som modtager Udfordringen, eller som deltager i
 eller medvirker ved Dvekamp, straffes med Arrest eller Tjenestens
 Tab eller med Hæfte indtil 1 Aar. § 48, 1ste Led finder til-
 svarende Anvendelse.

§ 75. Krigsmand, som ved uforigtig Behandling af militære
 Waaben eller Ammunition skader nogen paa Legeme, straffes med
 Arrest eller med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saa-
 fremt nogens Død derved er voldt.

§ 76. Misbruger en Befalingsmand sin Stilling til ved
 Foretagelse eller Undladelse af Tjenestehandling at krænke nogens
 Ret, straffes han saavel som den Befalingsmand, der medvirker til
 saadan Misbrug, med Arrest eller Tjenestens Tab eller med Fængsel
 indtil 1 Aar.

Har han handlet for at forskaffe sig eller andre en uberettiget 22 Mai Binding, eller er ved Forbrydelsen betydelig Skade eller Rets- No. 13. krænkelse forjættelig voldt, kan Fængsel indtil 5 Aar anvendes.

§ 77. Undlader en Krigsmand at udføre nogen Tjenesteplicht, eller overtræder han paa anden Maade sine Tjenesteplichter, straffes han med Arrest eller med Fængsel indtil 6 Maanedes, men, hvis den skyldige er Befalingsmand, med Arrest eller Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Er betydelig Skade voldt, kan Fængsel indtil 2 Aar eller for Befalingsmænd indtil 4 Aar anvendes. Er nogens Død voldt, kan Fængsel indtil 6 Aar anvendes.

Paa samme Maade straffes den, som forleder eller tilskynder en anden til at undlade eller overtræde sin Tjenesteplicht.

§ 78. Befalingsmand, som gjør sig skyldig i Forsømmelighed eller Skjodesløshed ved Udførelsen af sine Tjenesteplichter, straffes med Arrest eller Tjenestens Tab eller med Feste indtil 6 Maanedes.

Paa samme Maade straffes Befalingsmand, som gjør sig skyldig i grov Uforstand i Tjenesten eller foretager nogen Handling, der paa Grund af hans Stilling er ham forbudt.

Er ved Befalingsmandens Forsømmelighed, Skjodesløshed eller Uforstand betydelig Skade voldt, kan Feste eller Fængsel indtil 2 Aar anvendes, men Fængsel indtil 6 Aar, saafremt nogens Død derved er voldt.

§ 79. Befalingsmand, som ved Drifvældighed eller forøvrigt ved sit Forhold i eller udenfor Tjenesten gjør sig uværdig til den for hans Stilling fornødne Tillid eller Afgtelse, straffes med Tjenestens Tab.

Credie Del.

Krigsartiller.

8de Kapitel.

Krigsforræderi og Blotstillelse af Krigsmagten.

§ 80. For Krigsforræderi straffes den, som i Hensigt at gavne Fienden eller skade Norges eller nogen med Norge forbunden Stats Krigsmagt

1. søger at bringe norske eller forbundne Tropper eller Krigsmænd i fiendtlig Vold;
2. søger at bringe Fæstningsværk, besat Plads, Pas eller anden Forsvarspost, Mineanlæg, Signalstation, Havn, Krigsskib, Fartoi, militært Værk eller Værksted, Tøjhus, Magasin eller Forraad af Vaaben og Ammunition, Krigskasse eller andre Krigsfornødenheder, Fjernbane, Vei, Bro, Telegraf, Telefon eller lignende Befordrings- eller Meddelelsesmiddel eller Vand-

22 Mai.
No. 13.

- ledning eller Dæmning i fiendtlig Bold eller ødelægger eller ubrugbargjør dem;
3. forleder norske eller forbundne Krigsmænd til at gaa over til Fienden eller ophidser dem til Mytteri eller anden Trosløshed;
4. oplyser Fienden om Krigsmagtens Tilstand, Stilling, Styrke, Forskning eller Operationsplan;
5. meddeler Fienden Tegninger, Kartter eller andre Oplysninger angaaende Fæstninger, Mineanlæg, Signalstation, Telegraf eller Telefonledning, Vagt, fast Stilling, Bei, Havn eller Seiløb;
6. staffer Fienden Spion eller yder fiendtlig Spion Skjul, Underhold eller anden Bistand;
7. aabenbarer Parol, Løsen, Feltraab, Signal eller andet hemmeligt Tegn eller meddeler Fienden Signalbogen eller et Uddrag deraf;
8. afgiver falskt Melдинг eller tjenestlig Meddelelse eller undlader pligtmæssig at afgive rigtig saadan;
9. i Egenstaa af Beviser eller Kjendtmænd fører norsk eller forbunden Trop eller Skib paa Afvei eller staffer Fienden Beviser, Løds eller Kjendtmænd eller tjener ham som saadan;
10. i Fiendens Nærhed opfordrer til Flugt eller giver vildledende eller foruroligende Signal eller Tegn;
11. undlader at udføre tjenestlig Befaling eller at udføre den rigtig;
12. blandt Krigsfolket udbreder fiendtlige Optraab;
13. undlader pligtmæssig at sørge for Krigsfolkets Anvendelse mod Fienden eller dets Sikkerhed eller Forpleining, eller
14. løslader fiendtlige Krigsfanger.

Straffen for Krigsforræderi er Fængsel fra 10 Aar indtil paa Livstid eller Dødsstraf.

Paa samme Maade straffes den, som medvirker til nogen oven nævnt Handling, samt Krigsmand, som løber over til Fienden.

§ 81. Den, som forøver nogen i den almindelige Straffelovs §§ 83—86, 87 Nr. 1 og 2, 89—91, 93 eller 94 omhandlet Forbrydelse, straffes ligeledes for Krigsforræderi med de i nævnte Paragrafer bestemte Straffe, forhoiet inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser med indtil en Halvdel.

Den ved nærværende Paragraf, jfr. den almindelige Straffelovs § 94, for Indgaaelse af krigsforrædersk Forbund fastsatte høieste Straf nedsættes til det halve, hvis alle Deltagere af egen fri Vilje opgiver den strafbare Plan, forinden der er foretaget noget, hvorved dens Udførelse er tilsigtet paabegyndt, og forinden nogen militær Myndighed er kommen til Rundskab om samme.

§ 82. Med Hæfte eller Fængsel indtil 4 Aar straffes den,

som bevirker eller medvirker til, at en fiendtlig Krigsfange undviger. 22 Mai.
No. 13.

§ 83. Den, som ved Forsømmelse af Tjenestepligt eller andet pligtstridigt Forhold bevirker eller medvirker til, at Fiendens Foretagender befordres, eller at den norske eller en forbunden Krigsmagt udsættes for Fare eller Skade, eller at dens Foretagender mislykkes, straffes med Fængsel indtil 10 Aar, men indtil 5 Aar, naar den skyldige har handlet af Uagtsomhed.

§ 84. Den, som ved at odelægge, fjerne eller beskadige nogen i § 80 Nr. 2 nævnt Gjenstand, ved at give eller anbringe noget falsk eller vildeledende Tegn, ved at anbringe nogen Hindring i Skibsfarvand eller ved at forstyrre den sikre Drift af Jernbane eller lignende Befordringsmiddel retsstridig bevirker eller medvirker til, at Fiendens Foretagender befordres, eller at den norske eller en forbunden Krigsmagt udsættes for Fare eller Skade, eller at dens Foretagender mislykkes, straffes med Fængsel indtil 10 Aar, men indtil 5 Aar, naar den skyldige har handlet uden at være opmærksom paa Faren eller af Uagtsomhed.

§ 85. Den, som uden Tilladelse fra den høistbefalende eller anden Befalingsmand, der er bemyndiget til at meddele saadan Tilladelse, har Omgang eller brevvæksler med nogen, der hører til den fiendtlige Krigsmagt eller befinder sig paa fiendtligt Omraade, eller som medvirker hertil, straffes med Arrest eller med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 86. Den, som udspreder Efterretninger, der er egnede til at nedstemme Krigsfolkets Mod, eller som uden Tilladelse udspreder Efterretninger om Krigsmagtens Stilling, Styrke eller Operationsplaner, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 4 Aar, saafremt Forbrydelsen er forøvet ved trykt Skrift.

§ 87. Med Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid eller med Døden straffes

1. den høistbefalende paa Fæstning eller befæstet Plads, som uden at have udtømt alle Midler til Forsvar overgiver Fæstningen eller Pladsen til Fienden;
2. den Befalingsmand, som i aaben Mark overgiver sig og sit Mandskab til Fienden, uagtet der endnu var Udset for ham til at kunne slaa sig igjennem eller til at faa Undsætning, eller som uden at have udtømt alle Midler til Forsvar forlader den ham an betroede Post;
3. den høistbefalende paa Flaade eller Krigsskib, som overgiver sig til Fienden uden at have udtømt alle Midler til Forsvar eller til at bringe sin Flaade eller sit Skib i Sikkerhed.

§ 88. Krigsmand, som under Fegtning selv griber Flugten og ved Ord eller Tegn søger at forlede sine Vaabenfæller til Flugt,

22 Mai. straffes med Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid eller med No. 13. Dødsstraf.

§ 89. Krigsmand, som under Fegtning, eller naar Fegtning forestaar, griber Flugten, hemmelig bliver tilbage fra sin Trop, sniger sig bort, holder sig skjult, kaster Vaaben eller Ammunition eller lader sig tage til Fange uden at gjøre tilbørlig Modstand, eller som ved forsætlig at paaføre sig eller lade sig paaføre Sygdom eller Legemsbeskadigelse eller ved forsætlig Veruselse eller under usandsfærdigt Paastud af at være syg eller saaret unddrager sig nogen med Fare for hans Person forbunden Tjeneste, straffes med Fængsel.

Giver han senere fremragende Beviser paa Tapperhed og Opofrelse, kan Straffen nedsættes til Arrest eller endog ganske bortfalde.

§ 90. Med Fængsel fra 10 Aar indtil paa Livstid eller med Døden straffes Krigsfange, som undviger under Brud paa givet Wresord, eller som før Krigens Ophør bryder de Vetingelser, paa hvilke han er løsladt af Fangenskab.

§ 91. Med Fængsel paa Livstid eller med Døden straffes den, der tjener Fienden som Spion. Er han fiendtlig Krigsmand eller Underfaat, kan han kun straffes for Spioneri, hvori han gribes, men ikke for tidligere Handlinger af lignende Art.

Som Spion betragtes alene den, der hemmelig eller under falske Paastud samler eller søger at samle Oplysninger paa Krigsmagtens Operationsfelt eller noget i § 80 Nr. 2 nævnt militært Sted i Hensigt at meddele dem til Fienden.

§ 92. Fiendtlige Parlamentærer og deres Ledfagere, der misbruger sin Stilling til Spioneri eller til Anstiftelse af Rømnung, Mytteri eller forræderiske Anslag, straffes med Fængsel paa Livstid eller med Døden.

Paa samme Maade straffes fiendtlige Krigsmænd, som til Opnaaelse af militær Fordel misbruger de i Genferkonventionen eller lignende Overenskomst eller Forening til Beskyttelse af Hospitaller, syge og saarede fastsatte Bestemmelser og Tegn.

§ 93. Den, som undlader gennem betimelig Anmeldelse for vedkommende Øvrighed eller paa anden Maade at søge afværget Udførelsen eller Følgerne af et Krigsforræderi, Spioneri eller Forbund om Rømnung, uagtet han til en Tid, da Forbrydelsen eller dens Følger kunde forebygges, har faaet paalidelig Rundskab om, at den er i Gjære eller forøvet, straffes med Feste eller Fængsel indtil 4 Aar.

Dog er han straffri, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Fuldbgyrdelse eller til strafbart Forsøg, eller saafremt Afvergelsen ikke kunde ske uden at udsætte nogen af hans nærmeste for Dildale.

§ 94. Den, som forsætlig undlader at efterkomme, hvad der ifølge Lov paaligger ham til Fyldestgjørelse af militære Re-

kvisitioner, eller modsætter sig Ubleveringen eller Overgivelsen af 22 Mai det rekvirerede eller odelægger, bestdiger eller stjuler samme, No. 13. straffes med Bøder eller med Hefte indtil 6 Maaneder, men med Hefte eller Fængsel indtil 3 Aar, saafremt Krigsmagten derved udsættes for Fare eller Skade.

9de Kapitel.

Ændring af Bestemmelser i anden Del.

§ 95. For ulovligt Gravær (§ 34) kan den skyldige straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 96. For Nømning (§ 35) og for den i § 36 omhandlede Forbrydelse straffes den skyldige med Fængsel fra 1 til 8 Aar.

Har flere i Forening aftalt og udført Nømning, straffes Anstifteren og Anføreren med Fængsel fra 8 Aar indtil paa Livstid eller med Dødsstraf, de øvrige Deltagere med Fængsel fra 3 til 12 Aar.

§ 97. Den, som gør sig skyldig i nedennævnte Forbrydelser, kan straffes

1. for Forbrydelser af den i §§ 42 og 44 omhandlede Art med Fængsel indtil paa Livstid eller i de Tilfælde, hvor Forbrydelsen ellers kunde have medført denne Straf, med Dødsstraf;
2. for Forbrydelser af den i § 43 omhandlede Art med Fængsel indtil 12 Aar;
3. for Forbrydelser af den i § 46, 1ste Led omhandlede Art med Fængsel indtil 1 Aar og for Forbrydelser af den i 2det Led omhandlede Art med Fængsel indtil 12 Aar;
4. for Forbrydelser af den i § 47 omhandlede Art med Fængsel indtil 5 Aar;
5. for Forbrydelser af den i §§ 49 og 50 omhandlede Art med Fængsel indtil 15 Aar;
6. for Forbrydelser af den i § 51 omhandlede Art med Hefte eller Fængsel indtil 4 Aar;
7. for Forbrydelse mod § 52, Anstiftere og Hovedmænd saavel som de Deltagere, der over Vold mod den foresatte eller overordnede, med Fængsel indtil paa Livstid eller med Dødsstraf og de øvrige Deltagere med Fængsel indtil paa Livstid.

§ 98. Straffen for mod Forholdsordrer eller Reglementer stridende Behandling af undergivne eller underordnede (§ 56) kan skjærpes til Fængsel indtil 3 Aar.

§ 99. Straffen for Forsømmelse af Vagtplichter efter § 71 kan skjærpes til Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 10 Aar, saafremt Krigsmagten er bleven udsat for Fare og til Fængsel indtil paa Livstid, saafremt betydelig Skade for Krigsmagten er voldt.

22 Mai. Straffen for Forbrydelser mod § 77, 1ste Led kan skjærpes
No. 13. til Fængsel indtil 2 Aar, men for Befalingsmænd indtil 4 Aar.

Straffen for Forbrydelser mod § 77, 2det Punktum kan skjærpes til Fængsel indtil 4 Aar, men for Befalingsmænd indtil 8 Aar.

Straffen for Forbrydelser mod § 78 kan skjærpes til Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 4 Aar, saafremt betydelig Skade er voldt.

Er i de i §§ 77 eller 78 omhandlede Tilfælde nogens Død voldt, kan Straffen skjærpes til Fængsel indtil 8 Aar.

10de Kapitel.

Plyndring og andre Forbrydelser mod Person og Gods.

§ 100. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den Krigsmand, som i Hensigt derved at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding retsstridig

1. udskrider Krigsstat eller Dvangshjælp eller
2. forhoier retmæssige Rekviritioner eller
3. negter at udstede Modtagelsesbevis for borttagen eller rekvireret Eiendom,

eller som medvirker hertil.

§ 101. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som forøver en i den almindelige Straffelovs §§ 255, 257 eller 266 omhandlet Forbrydelse

1. under Benyttelse af Krigsfrygten eller militær Overlegenhed eller
2. mod en i Krigen falden eller mod en syg eller saaret paa Kamppladsen, paa Marschen, under Transporten eller i Lase-rettet eller mod en til hans Varetægt betroet Krigsfange.

Forøves saadan Forbrydelse efter Aftale af flere i Fællesskab, straffes Anstiftere og Anførere med Fængsel fra 10 Aar indtil paa Livstid eller med Dødsstraf og de øvrige Deltagere med Fængsel fra 4 indtil 10 Aar.

§ 102. Med Fængsel fra 3 Aar indtil paa Livstid eller med Døden straffes den, som forøver en i den almindelige Straffelovs § 267 omhandlet Forbrydelse

1. under Benyttelse af Krigsfrygten eller militær Overlegenhed;
2. mod en syg eller saaret paa Marschen, under Transporten eller i Lase-rettet eller mod en til hans Varetægt betroet Krigsfange;
3. paa Krigsfuepladsen.

§ 103. Den, som uden Nødvendighed ødelægger eller beskadiger fremmed Eiendom, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 6 Aar, men med Fængsel indtil paa Livstid, hvis

det sker ved Forvoldelse af Ildbrand, Sammenstyrtning, Sprængning, Oversvømmelse, Sjøskade eller Jernbaneulykke. No. 13.

§ 104. Den, som forøver en efter den almindelige Straffelovs Kapitel 24 eller 25 eller §§ 275, 291, 292, 293, 318 og 393 strafbar Handling med Hensyn til nogen Krigsvesenets Diemed tjenende Gjenstand, straffes med de i nævnte Lov bestemte Straffe, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder, og at Straffen inden de for vedkommende Strafart fastsatte Grænser kan forhøies med indtil en Halvdel.

§ 105. Den, som forøver nogen i § 104 nævnt strafbar Handling med Hensyn til Krigsbytte, straffes som i den almindelige Straffelov bestemt, dog saa, at Arrest træder istedenfor Bøder.

§ 106. Krigsmand, som egenmægtig søger at gjøre Krigsbytte, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 107. Med Fængsel straffes den, som

1. mod Fienden bruger Gift eller saadanne Krigsredskaber, som er forbudt ved nogen af Norge tiltraadt international Overenskomst, eller
2. dræber en Fiende, der overgiver sig eller er gjort udygtig til Modstand, eller lemlæster døde, eller som medvirker til nogen oven nævnt Handling.

I det i Nr. 2 nævnte Tilfælde kan Fængsel paa Livstid eller Dødsstraf anvendes.

Fjerde Del.

Den militære Disciplinærmyndighed.

11te Kapitel.

Disciplinære Forseelser.

§ 108. Forsømmelse af militære Tjenesteplichter og Forseelser mod militær Tugt og Orden, der ikke er strafbare efter denne Lovs anden og tredje Del, kan straffes disciplinært med Revselse.

Det samme gjælder Overtrædelser af §§ 34, 38, 39, 46, 1ste Led, 67, 2det Led, 71, 1ste Led, 72, 73, 77, 1ste Led og 78, 1ste og 2det Led, saafremt en af de i § 110 nævnte Revselse anses tilstrækkelig. Straffens Skjærpelse i Krigstid kommer her ikke i Betragtning.

I de Tilfælde, som omhandles i 2det Led, kan sigtede inden 24 Timer gennem sine foresatte forlange Sagen afgjort ved Dom, ifald Bøder over 5 Kroner eller Arrest over 3 Dage er ilagt. Forlangendet kan være skriftligt eller mundtligt. Er det mundtligt, op lættes det paa Stedet skriftligt af den foresatte og medundertegnes af denne til Bitterlighed.

22 Mai. § 109. Forseelser, der er strafbare efter denne Lovs anden No. 13. eller tredie Del, kan søges afgjorte ved Forelægsstraf (§ 112).

Det samme gjælder Forbrydelser mod §§ 34, 35, 2det Led, 39, 41, 2det Led, 46, 2det Punktum, 64, 71, 1ste Led, 77, 1ste Led, 78, 1ste og 2det Led, saafremt nogen af de i § 112 nævnte Straffe ansees tilstrækkelig.

Straffens Skjærpelse i Krigstid kommer her ikke i Betragtning. § 110. Som Revselse maa alene anvendes:

1. Frettesættelse, der kan gives i to Grader:

- a. som simpel Frettesættelse i Enrum eller i tjenstlig Skrivelse, eller
- b. som streng Frettesættelse i Nærvær af flere Krigsmænd eller ved Dplæsning paa Dagsordren.

Frettesættelsen gives i sømmelige og værdige Udtryk. En almindelig Tilrettevisning er ikke at berragte som Frettesættelse.

2. Fremmøde udenfor de sædvanlige Tider (Parade) i Regelen i parademæssigt Antræk, efter Omstændighederne med fuld Pakning, tilfods eller tilhest. Saadan Revselse maa for samme Forseelse kun ilægges for indtil 3 paa hinanden følgende Dage og 1 Gang daglig.

3. Straffetjeneste, bestaaende i Arbejde udenfor Tur, saasom Rengjøring, Rudsning eller andre foreskabende Tjenesteforretninger i Kaserne, Skib, Munderingskammer, Rustkammer, Stald eller Leir.

4. Straffeeexercits, bestaaende i Øvelser udenfor de sædvanlige Øvelsetider i et Tidrum af indtil 7 Dage 1 à 2 Timer daglig.

5. Straffevagt, bestaaende i Vagt udenfor Tur, dog for Hærens Vedkommende med mindst 3 Nætters Frist mellem hver Vagt.

6. Frihedsindskrænkning, bestaaende i Forbud mod til visse Tider af Dagen eller det hele Døgn i et Tidrum af indtil 21 Dage at gaa udenfor Kvarteret, Kasernen, Leiren eller andet nærmere betegnet Omraade. Denne Art Revselse maa ikke atter benyttes, for dobbelt saa lang Tid er hengaaet som den, hvori Frihedsindskrænkningen har været.

7. Negtelse af sædvanlig Permission for et Tidrum af indtil 1 Maaned eller af Landlov for et Tidrum af indtil 3 Maaned eller for visse Landgangsture. Den, der har været negtet Permission eller Landlov i den høieste tilladte Tid, kan ikke atter ilægges saadan Revselse, forinden den dobbelte Tid er hengaaet.

8. Bøder indtil 20 Kroner.

9. Arrest indtil 10 Dage.

§ 111. I Tilfælde af, at Bøder ikke erlægges eller kan inddrives (jfr. den almindelige Straffelovs § 28, 2det Led), træder

- 1 Dags Arrest istedenfor Bøder fra 1 til 4 Kroner;
- 2 Dages Arrest istedenfor Bøder fra 5 til 10 Kroner;
- 3 Dages Arrest istedenfor Bøder fra 11 til 20 Kroner.

22 Mai.

No. 13.

§ 112. Som Forelægsstraffe maa alene anvendes:

1. Arrest indtil 30 Dage.
2. Bøder.
3. Regtelse af Landlov for et Tidsrum indtil 6 Maanedes.
4. Inddragning.

Naar nogen forelægges Straf af Bøder, skal der i Forelægget fastsættes Arreststraf fra 1 til 30 Dage, hvilken Straf indtræder, saafremt Bøden ikke paa nogen lovbestemt Maade erlægges.

§ 113. Mod menige er samtlige Disciplinærstraffe anvendelige, mod Underbefalingsmænd alle undtagen de i § 110 No. 2—4 nævnte, men mod Personer, som ikke er Krigsmænd, og mod Officerer alene Arrest, Bøder, Inddragning og Frettesættelse.

§ 114. For samme Forseelse maa kun én Straf og af Røvselse kun én Art anvendes.

12te Kapitel.

Disciplinærmyndighedens Tjenestemænd og deres Competence.

§ 115. Myndighed til at ilægge undergivne Røvselse tilkommer:

1. Generaljurisdiktionschefer, Jurisdiktionschefer, General- og Admiralspersoner, der kan ilægge de dem undergivne Officerer af Stabsofficers eller høiere Grad Husarrest eller Bøder og sine øvrige undergivne alle efter § 113 mod Bedkommende anvendelige Røvselser.
2. Andre Officerer, der a) almindeligvis eller for Tilfældet fører Kompanichefs eller dertil svarende eller høiere Kommando, eller b) fører Befaling over militær Befæstning, Anstalt eller Skib, eller c) indehar tilsvarende selvstændig Stilling i den militære Forvaltning.

De kan, naar de er Stabsofficerer, ilægge de dem undergivne

Stabsofficerer indtil 2 Dages Husarrest eller Bøder; Kapteiner og Loitnanter indtil 4 Dages Arrest eller Bøder; Underbefalingsmænd indtil 6 Dages Arrest eller de øvrige mod Bedkommende anvendelige Røvselser og menige indtil 8 Dages Arrest og forøvrigt alle Røvselser.

Er de Kapteiner eller Loitnanter, kan de ilægge de dem undergivne

Officerer indtil 2 Dages Arrest eller Bøder; Underbefalingsmænd indtil 4 Dages Arrest, Bøder, Straffe-

22 Mai.
No. 13.

vagt, Frihedsindskrænkning indtil 14 Dage eller Regtelse af Permission eller Landlov, og menige indtil 6 Dages Arrest og forøvrigt alle Retsfælder.

3. Andre Befalingsmænd, naar de fører Kommando over afsondrede Afdelinger, som paa Grund af stedlige Forhold ikke kan modtage Befaling umiddelbart af den høiere Befalingsmand, der indehar Disciplinærmyndighed efter No. 2, samt næstkommanderende ombord.

De kan, naar de er Officerer, ilægge de dem undergivne Officerer 1 Dags Arrest;

Underbefalingsmænd indtil 2 Dages Arrest, Frihedsindskrænkning indtil 4 Dage eller Regtelse af Permission eller Landlov, og

menige indtil 4 Dages Arrest, Parade, Straffetjeneste, Straffexercits, Frihedsindskrænkning indtil 7 Dage eller Regtelse af Permission eller Landlov.

Er de Underofficerer, kan de ilægge de dem undergivne Underbefalingsmand 1 Dags Arrest og menige indtil 2 Dages Arrest, Parade, Straffetjeneste, Straffexercits, Frihedsindskrænkning indtil 4 Dage, Regtelse af Permission indtil 7 Dage eller af Landlov indtil 4 Landgangsture.

Enhver militær foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad tildele sine undergivne Zrettesættelse.

§ 116. Myndighed til at udfærdige Forelæg tilkommer de i § 115 No. 1 omhandlede Chefer samt de i § 115 No. 2 nævnte Officerer, forsaavidt disse fører Befaling over militær Afdeling, Befæstning, Anstalt eller Skib, der i Almindelighed eller for Tilfældet maa betragtes som selvstændig.

Generaljurisdiktionschefer og Jurisdiktionschefer samt Generals- og Admiralspersoner kan forelægge alle de i § 112 nævnte Straffe.

De øvrige i nærværende Paragraf nævnte Officerer kan forelægge Arrest indtil 20 Dage samt de i § 112 No. 2 til 4 nævnte Straffe.

§ 117. Ingen maa udøve Disciplinærmyndighed i sin foresattes Overvær uden med hans Samtykke.

§ 118. Med Hensyn til Forseelser, hvis disciplinære Behandling regelmæssig tilkommer en underordnet Befalingsmand, udøves Disciplinærmyndigheden af hans foresatte, saafremt Forseelsen er forøvet i dennes Overvær eller er ladet ustraffet af den underordnede.

§ 119. Finder en underordnet Befalingsmand, at der bør anvendes strengere Straf end den, han har Myndighed til at ilægge, eller nærer han anden Betænkelighed ved selv at afgjøre et Straffespørgsmaal, har han at indhente sin foresattes Bestemmelse.

13de Kapitel.

22 Mai.

No. 13.

Disciplinærmyndighedens Udøvelse.

§ 120. Hvor Forelægsstraf findes anvendelig, udfærdiges skriftligt Forelæg, der i Korthed, men saavidt muligt med nøiagtig Angivelse af Tid og Sted, Gjenstand og lignende skal fremstille den strafbare Handling, for hvilken Straf forelægges, med Fremhævelse af de i Loven bestrevne Kjendemerker og under Henvisning til den eller de Straffebestemmelser, som antages at kunne komme til Anvendelse.

Forelægget skal desuden indeholde:

1. Angivelse af Straffens Størrelse og, hvis Straffen er Bøder, af det Antal Arrestdage, der i Mangel af Betaling skal træde istedenfor Bøden. Er der Spørgsmaal om Inddragning af Penge eller Gods, skal det, som paastaas inddraget, endvidere angives. Er ved Handlingen voldt Skade, eller har Undersøgelsen medført saadanne Udgifter, som efter Loven bør erstattes af den skyldige, kan Forelægget tillige omfatte Skadeserstatning og Omkostninger.
2. Opfordring til den sigtede om inden en i Forelægget angiven Tid, som i Almindelighed ikke bør være kortere end 24 Timer, at erklære, om han vedtager Forelægget.

Forelægget meddeles sigtede paa hensigtsmæssig Maade, i fornødent Fald ved Forkyndelse overensstemmende med Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900 § 100.

Regter sigtede at vedtage Forelægget, eller undlader han at afgive nogen Erklæring, afgjør Jurisdiktionschefen, hvorvidt Tiltale bliver at rejse.

Vedtager sigtede Forelægget, skal Vedtagelsen nedtegnes og oplæses og medunderskrives, om muligt, af sigtede og af et tilkaldt Vidue. Vedtagelsen har med den af §§ 124 og 125 følgende Begrænsning samme Virkning som en Dom.

Lov om Rettergangsmaaden i borgerlige Straffesager af 1ste Juli 1887 § 381 og Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900 Kapitel 24 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 121. Forinden Revselse ilægges eller Strafforelæg udfærdiges, maa Vedkommende gives Udgang til at forklare sig og de til en rigtig Bedømmelse af Forholdet fornødne Oplysninger skaffes tilveie.

§ 122. En ilagt Revselse saavel som en vedtagen Forelægsstraf bliver i Regelen straks at fuldbyrde.

§ 123. Enhver ilagt Revselse og vedtagen Forelægsstraf anmeldes paa tjenestlig Maade for den overordnede Myndighed og bliver, forsaavidt de ikke bestaar i Revselse af nogen i § 110 No.

22 Mai. 1 til 5 nævnt Art, at indføre i Straffeprotokollen med Angivelse No. 13. af, naar og af hvem den er ilagt eller forelagt og for hvilken Forseelse.

§ 124. Enhver Chef har at føre Indseende med sine undergivnes Udøvelse af Disciplinærmyndigheden. Finder han en ilagt eller efter Forelæg vedtagen Straf usfortjent, for streng eller ulovlig, har han at nedsætte eller ophæve den. Finder han den for mild, skal det dog have sit forblivende med den trufne Afgjørelse, medmindre det gjælder en strafbar Handling, som ikke findes at burde afgjøres disciplinært.

§ 125. Er Forelægsstraf vedtaget for en strafbar Handling, som ikke efter § 109 kan afgjøres ved Forelæg, træffer Jurisdiktionschefen Bestemmelse om Sagens Behandling.

At Revselse er ilagt for noget efter denne Lov strafbart Forhold er ikke til Hinder for Forfølgning paa sædvanlig Maade. Skulde den ilagte eller vedtagne Straf eller nogen Del deraf allerede være udholdt, bringes den i Afdrag ved Strafudmaalingen.

14de Kapitel.

Besværing.

§ 126. Den, der er ilagt Revselse af nogen, som selv staar under hoiere Disciplinærmyndighed, kan inden Udløbet af de derpaa følgende 24 Timer gennem sin foresatte indgive Besværing til nærmeste hoiere Disciplinærmyndighed.

Besværingen kan være skriftlig eller mundtlig. Er den mundtlig, opfattes den paa Stedet skriftlig af den foresatte og medundertegnes af denne til Bitterlighed.

Den foresatte indsender uopholdelig Besværingen ad foreskrevet Tjenestevei, hvorefter den Myndighed, til hvem Sagen er indbragt, under Befølgelse af Reglerne i § 121, jfr. §§ 119, 122, 124 og 125, enten selv træffer Afgjørelse eller indhenter Bestemmelse af hoiere Vedkommende.

Besværingen har ikke opsættende Virkning, medmindre den ilagte Revselse er Bøder eller Arrest eller det bestemmes af hoiere Myndighed.

§ 127. Mod den i Anledning af Besværingen trufne Afgjørelse kan, saafremt der for en Forseelse af den i § 108, 2det Led omhandlede Art er ilagt Bøder eller Arrest, videre Besværing ske til Jurisdiktionschefen og mod dennes Afgjørelse i Fredstid inden Riget til Generaljurisdiktionschefen.

Paa videre Besværing finder Reglerne i § 126 tilsvarende Anvendelse.

§ 128. De nærmere Regler angaaende den militære Disciplinærmyndighed gives af Kongen.

Slutningsbestemmelse.

22 Mai.

No. 13.

Nærværende Lov træder i Kraft samtidigt med den almindelige Straffelov.

Fra samme Tid ophæves den militære Straffelov af 23de Mars 1866 med Tillægslove af 27de Juli 1892 og 14de Juli 1894, Lov om Bernepligtige og Udskrivning af 12te Mai 1866 § 13, Love om Militærlovgivningens Anvendelse paa Armeens Sanitets- og Intendanturpersonale, paa Marinens Sanitetspersonale og paa de til Armeens Veterinærkorps hørende Personer af 19de Mai 1888, 28de Mai 1892 og 14de Juli 1893, Lov om militære Rekvisitioner i Krigstid af 27de Juli 1896 § 7, 2det Led samt Disciplinærreglementerne for Armeen og for Marinen, begge af 5te Juli 1867, og enhver anden Bestemmelse, der staar i Strid med nærværende Lov.

Fra samme Tid skal Lov om Ansættelse og Afskedigelse af Hærens fastlønnede Underofficerer af 6te Juni 1885 § 2 lyde saaledes:

Udenfor de i den militære Straffelov og i Lov om den almindelige borgerlige Straffelovs Ikrafttræden § 10 omhandlede Tilfælde kan fastlønnet Underofficer ikke afskediges, undtagen

- a. naar han ved Prøvetidens Udløb af en Bedømmelseskommission i Genhoid til angivne Grunde erklæres ustkiftet til Underbefalingsmand;
- b. naar han af en Vægekommission erklæres utjensdygtig;
- c. naar han i Sergentsstilling har fyldt det 52de Aar eller i høiere Stilling det 60de Aar.

Underofficer, som afskediges efter Bogstav a, er berettiget til at fordrø Afskrift af Bedømmelseskommissionens Erklæring.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 22de Mai 1902.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

A. Dvorn.

Dehmann.

22 Mai.

No. 14.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 20de Mai dette Aar, saalydende:

1ste Afsnit.

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900 skal herefter lyde som følger:

§ 14. De af en strafbar Handling følgende borgerlige Retstraf kan forfølges i Forbindelse med militær Straffesag overensstemmende med de i Kapitel 28 givne Regler.

Paastand om saadan Afstedigelse, som omhandles i § 8, jfr. Lov om den almindelige borgerlige Straffelovs Strafftræden § 10, kan gøres gjældende i Forbindelse med militær Straffesag.

§ 23. Domsmændene skal være af følgende Klasser:

1. 3 Sag mod General eller Admiral:
en eller flere Generaler eller Admiraler og forøvrigt Oberster eller Kommandører.
2. 3 Sag mod Stabsofficer:
en General eller Admiral og fire Stabsofficerer eller fem Stabsofficerer.
3. 3 Sag mod Kaptein:
tre Stabsofficerer og to Kapteiner.
4. 3 Sag mod Løjtnant:
en Stabsofficer, to Kapteiner og to Løjtnanter.
5. 3 Sag mod Underofficer:
en Stabsofficer, en Kaptein, en Løjtnant og to Underofficerer.
6. 3 Sag mod menig eller Person, der ikke er militær:
en Stabsofficer, en Kaptein, en Underofficer og to menige.

Saafernt Domsmænd af de bestemte Klasser ikke uden særlig Vanskelighed kan staves tilveie, kan Domsmændene i Sag mod General eller Admiral være som under No. 2 bestemt og forøvrigt indtil to af Domsmændene være af den nærmest høiere eller lavere Klasse end for Tilfældet bestemt. Dog skal saavidt muligt én af Domsmændene være tilfalte overordnet.

§ 31. Som Domsmænd kan kun tjenstgjøre Militærperson, som er norsk Borger, har fyldt 25 Aar, har været bosat i Landet i 5 Aar og har deltaget i de militære Øvelser, der regelmæssig skal være gennemgaaede ved det fyldte 25 Aar.

§ 32. Udelukket fra at tjenstgjøre som Domsmand er enhver, 22 Mai. som paa Grund af strafbar Handling er fratjendt de statsborgerlige Rettigheder eller militært Embede eller Besiddelse eller er i noget i Grundlovens § 52 nævnt Tilfælde.

§ 40. De i §§ 36, 37 og 39 omhandlede Mandtal skal uopholdelig tilstilles Krigsdommeren ved den Jurisdiktion, hvortil vedkommende Afdeling hører.

Mandtallene bliver gjældende i Fredstid for Kalenderaaret, i Krigstid indtil Krigens Afslutning.

De holdes à jour og suppleres i Tilfælde af Afgang.

§ 41. Hvis nogen i Mandtallet opført Domsmand kommer i noget af de i § 32 omhandlede Tilfælde eller i en Stilling, som efter § 33 er uforenelig med Hvervet, eller hvis det oplyses, at en Domsmand mangler nogen af de foreskrevne Betingelser, skal Indberetning uopholdelig ske til vedkommende Krigsdommer, som udsletter ham af Mandtallet.

Det samme gjælder, naar nogen Domsmand afgaar ved Døden eller paa Grund af aandelige eller legemlige Mangler varig er bleven ube af Stand til at gjøre Tjeneste eller udtræder af sin militære Stilling.

Ligeledes indberettes til Krigsdommeren, naar nogen Domsmand kommer under Forfølgning for en borgerlig eller militær Forbrydelse eller Forseelse, som kan medføre strengere Straf end Døder eller Arrest.

Klage over, at nogen urettelig er ikke opført eller udslettet, indgives til og afgjøres af Forsvarsdepartementet.

§ 44. Udtagningen sker i Overværelse af to militære Retsvidner ved Lodtrækning, medmindre der ikke findes Balg mellem flere.

Lodtrækningen sker klassevis og paa den Maade, at Krigsdommeren i en Urne eller lignende Gjenstand nedlægger luskede Sedler med samtlige de i Klassen mandtalsførte Domsmands Nummere og, efterat Sedlerne er sammenblandede, enkeltvis optager det bestemte Antal.

Trækker Loddet nogen, som efter Reglerne i det følgende Kapitel er udelukket fra at gjøre Tjeneste i Sagen, eller som vides at have lovligt Forsald eller er i det i § 41, næstsidste Led omhandlede Tilfælde, bliver han at forbigaa.

Naar det kan undgaaes, bliver ved Lodtrækningen ikke at medtage nogen, hvis Tjenestgjøren som Domsmand antages at ville volde skadeligt Ophold eller være forbunden med uforholdsmæssig Ulempe eller Bekostning.

§ 46. Bekræftet Udskrift af Lodtrækning i Sag mod Officer af højere Grad end Kaptein skal uopholdelig meddeles Generaladvokaten, i andre Sager Krigsadvokaten, men i alle Tilfælde Paatalemyndigheden. Denne foranstalter tilfaldt til Møde i Krigsretten de udrutne Domsmand og Baramænd samt Fortegnelse over disse tilstillet tilfaldt og hans Forsvarer.

22 Mai. § 54. Ved Udvælgelse af Paatalemyndigheden bistaas Generaljurisdiktionscheferne af Generaladvokaten og Jurisdiktionscheferne af Krigsadvokaterne.

Generaladvokaten og Krigsadvokaten skal høres ved alle vigtigere Afgjørelser. Han skal medundertegne den skriftlige Udfærdigelse af enhver Ordre eller Beslutning, ved hvis Istandbringelse han har medvirket. Han bliver ved Undertegningen medansvarlig for Ordrens eller Beslutningens Lovlighed, medmindre han har paaført vedkommende Dokument, at han er uenig i den trufne Afgjørelse.

§ 55. Generaladvokaten er sættes for Land- og Sjøvæbningen. Han udnævnes af Kongen og skal have de for Krigsadvokaten foreskrevne Egenstaber eller i tre Aar have tjenstgjort som Krigsadvokat.

Generaladvokaten skal som Regel udføre alle Sager for den militære Højesteret og i Færdstid for Krigsret de Sager, som reises mod Personer af højere Grad end Kaptein.

Generaladvokaten fører Tilsyn med Krigsadvokaternes Udførelse af deres Hverv.

§ 56. Krigsadvokaterne bestikkes af Kongen fortrinsvis blandt Mænd, der har tjenstgjort som Officerer. De skal være i Besiddelse af de Egenstaber, som er foreskrevne i Lov om Højesteretsadvokatens Bestikelse af 28de September 1857 § 2 Bogstav a—c, samt have underkastet sig en saadan Prøve i militær Ret, som af Kongen bestemmes. Til at tjenstgjøre i Krigstid, paa Sjøtogt og under særegne Forhold kan dog af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, ogsaa antages andre til Hvervet stiftede Mænd.

Krigsadvokaternes Antal skal være mindst fire for Landvæbningen og én for Sjøvæbningen.

De skal for den militære Højesteret og Krigsret udføre de Sager, som ikke udføres af Generaladvokaten.

§ 57. I Tilfælde af Meningsforskjel mellem Jurisdiktionschefen og Krigsadvokaten angaaende Paatalemyndighedens Udvælgelse kan Krigsadvokaten forlange, at Sagen forelægges for Generaljurisdiktionschefen, som tager Bestemmelse efter at have hørt Generaladvokaten.

§ 66. Uden Hensyn til Bevistets Stilling kan Paatale undlades:

1. i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel hertil;
2. naar Reglerne for Strafudmålingen i Tilfælde af flere Forbryders eller Forsejers Sammenstød medfører, at ingen eller blot en ubetydelig Straf vil komme til Anvendelse;
3. naar det antages, at intet offentligt Hensyn kræver, at Straf anvendes, navnlig naar særdeles lang Tid er hengaaet siden Forbrydelsens eller Forsejers Forøvelse, eller særdeles for-

mildende Omstændigheder foreligger. Undsladelsen kan gøres 22 Mai. betinget af, at sigtede ikke gjør sig skyldig i en ny forsætlig No. 14. Forbrydelse eller Forseelse i Løbet af en vis, af Paatalemyndigheden sat Frist, der ikke maa overstige den for den strafbare Handling satte Forældelsesfrist og i ethvert Fald ikke 2 Aar.

§ 68. Er en mod en sigtet rettet Forfølgning indstillet, kan den udenfor de i § 70, 1ste Led og § 72 omhandlede Tilfælde kun gjenoptages i Henhold til Reglerne i § 218, jfr. den borgerlige Straffeprocesslovs § 415, eller naar den er indstillet af Mangel paa Bevis, og Beviser af Begt senere opdages.

I det i § 66 No. 2 omhandlede Tilfælde kan ny Forfølgning atter aabnes, hvis sigtede ikke sældes i Straf for den eller de Forbrydelser eller Forseelser, som er gjort til Gjenstand for Paatale.

I det i § 66, sidste Punktum omhandlede Tilfælde kan Forfølgningen atter aabnes, hvis den sigtede inden den bestemte Fristis Udløb gjør sig skyldig i en ny forsætlig Forbrydelse eller Forseelse.

§ 69. Tiltale for strafbare Handlinger beslattes af Generaljurisdiktionscheferne og Jurisdiktionscheferne.

Generaljurisdiktionscheferne har i Fredstid at afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale, naar der handles om

1. Forbrydelser eller Forseelser forøvede af Personer af høiere Grad end Kaptein;
2. Forbrydelser, for hvilke Straffen er bestemt saaledes, at Dødsstraf eller Fængsel paa Livstid kan anvendes;
3. Forbrydelser forøvede ved trykt Skrift.

§ 77. Der skal beskikkes sigtede Forsvarer:

1. ved Hovedforhandling for Krigsret samt for den militære Højesteret udenfor de i § 202 omhandlede Tilfælde;
2. ved Tingvidner og Granskninger, der optages i Henhold til § 153;
3. ved Afhørelse af Vidner eller ved Granskning, naar det antages, at Forretningen vil blive benyttet som Bevis under Hovedforhandlingen;
4. ved Retsmøder, der afholdes, uden at sigtede er varkset, eller saafremt han er fængslet, uden at han er fremstillet til Møde;
5. ved Retsmøder, fra hvilke sigtede i Henhold til § 141, jfr. den borgerlige Straffeprocesslovs § 278, 3die Led, er bleven udelukket.

Har sigtede for Retten eller under Krigsforhør afgivet usorbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestrykes ved de øvrige foreliggende Oplysninger i en Sag, der ikke kan medføre høiere Straf end Fængsel i 8 Aar, undlades saavel ved Hovedforhandling for Krigsret som i Anledning af særskilte Bevisoptagelser Beskikkelse af Forsvarer, medmindre sigtede fremsætter Begjæring derom. Har

22 Mai. Ved været forelagt som Disciplinærstraf, er det ikke nødvendigt, at No. 14. Forsvarer bestikkes.

§ 101. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 162—170 finder tilsvarende Anvendelse med følgende Endringer:

De for den almindelige Høiesteret givne Forstrifter om Raadslagning og Stemmegivning gjælder ogsaa ved den militære Høiesteret, dog saaledes, at de tvende Officerer afgiver sin Stemme næst foran Justitiarius og i enhver Sag trækker Lod om, hvem af dem skal stemme først, samt at i Tilfælde af fornyet Behandling Stemmegivning foregaar for lukkede Døre.

Til en for tiltalte Afgjørelse udkræves ved Krigsret mindst fire Stemmer.

Ved Krigsret afgiver Krigsdommeren Stemme først.

Al Domsmandene stemmer de lavere Klasser foran de høiere. Domsmand af samme Klasse stemmer i den Orden, som ved Lodtrækning afgjøres.

§ 103. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 172—189 finder tilsvarende Anvendelse.

Naar Indkaldelse af Vidner til Hovedforhandling sker fra Paatalemyndighedens Side, udgaar Stævningen fra Krigsadvokaten (Generaladvokaten). Til Retsmøder udenfor Hovedforhandling udgaar Stævningen fra Retten.

Er Vidnet tjenstgjørende ved opsat militær Afdeling, kan Stævningen istedenfor at forkyndes læses paa Dagsordren, naar det sker i Vidnets Paahør.

Ved Krigsret udfører Krigsdommeren, hvad der efter den borgerlige Straffeprocesslovs § 182 paaligger Rettens Formand.

Militærperson, der tjenstgør i Krigstid eller paa Sjøtogt, kan for Bægning af at vidne eller aflægge Ed ikke hensættes i fængsling Forvaring uden hans foresattes Samtykke.

§ 107. Bestemmelsen i den borgerlige Straffeprocesslovs § 214 finder i Krigstid, naar Sigtelsen gjælder Krigsforræderi eller Blotstillelse af Krigsmagten, ikke Anvendelse paa skriftlige Meddelelser mellem sigtede og de i nævnte Lovs § 176 No. 1—3 omhandlede Personer.

§ 108 udgaar.

§ 114. Den, som med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre høiere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, kan paagribes,

1. naar han træffes eller forfølges paa frikt Gjerning eller frikte Spor og hans Paagribelse antages paakrævet for at hindre Flugt eller sikre Beviset;
2. naar der af Hensyn til Straffens Størrelse eller af anden Aarsag er Anledning til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbgyrdelse;
3. naar hans Forhold giver særlig Foie til at frygte for, at

han ved Tilintetgjørelse af Gjerningens Spor eller ved Aftale 22 Mai. med Vidner eller medstyrbige eller paa anden Maade vil No. 14. forspilde Bevist, eller

4. naar der er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gjentage den strafbare Handling eller fuldbyrde en strafbar Handling, som han har forsøgt eller truet med.

§ 115. Uden Hensyn til Straffens Størrelse kan den mistænkte paagribes,

1. naar han træffes paa frist Gjerning og ikke afstaar fra sin strafbare Virksomhed;
2. naar han træffes i Færd med at undvige eller bevislig gjør Forberedelse dertil, eller
3. naar han ikke vides at have fast Bopæl i Riget eller er en ukendt Person, der ikke kan gjøre Rede for sig, og der er Grund til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbyrkelse.

§ 129 udgaar.

§ 132. Bestemmelserne om Efterlysning i den borgerlige Straffeprocesslovs § 250 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 133. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 251—252, § 253 undtagen sidste Punktum samt §§ 254—261 finder tilsvarende Anvendelse.

Stevning til Hovedforhandling udgaar fra Krigsadvokaten (Generaladvokaten), til andet Retsmøde fra Retten.

Militærperson, der tjenstgjør i Krigstid eller paa Sjøtogt, kan ikke i Henhold til Bestemmelsen i den borgerlige Straffeprocesslovs § 254 afhentes eller hensættes i fængselig Forvaring uden hans foresattes Samtykke.

§ 137. Paatalemyndigheden kan i Efterforskningens Diemed indhente Forklaringer og lade dem optegne. I Krigstid kan ogsaa andre end Militærpersoner beordres til Fremmøde for at afgive Forklaring.

Forklaring, som optages af Generaladvokaten eller en Krigsadvokat (Krigsforhør), afgives i Overvær af tvende Vidner, som medunderskriver Protokollen. Om disse Vidner gælder, hvad der i §§ 88—91 for Rettsvidner er bestemt. Særskilt Protokolfører bør om muligt benyttes.

§ 138. Paatalemyndigheden kan hos Retten begjære Foretagelsen af de i Kapitel 14—19 omhandlede Skridt, som den ikke selv er berettiget til at foretage, eller som den finder hensigtsmæssig bør foretages af Retten.

Er Begjæringen udgaaet fra andre end en Generaljurisdiktionschef eller Jurisdiktionschef, eller angaar den noget i Kapitel 16, 17 og 18 omhandlet Skridt, prøver Domstolen i enhver Henseende, hvorvidt Begjæringen er tilstrækkelig begrundet. Det samme

22 Mai. gjælder, om Begjæringen er udgaaet fra en Generaljurisdiktionschef No. 14. eller en Jurisdiktionschef, naar Generaladvokaten eller Rigsadvokaten ikke har medundertegnet Begjæringen eller kan sees ikke at være enig i denne.

Ellers er Domstolen pligtig til at efterkomme Begjæringen, medmindre den finder, at det Forhold, som danner Efterforsknings Gjenstand, ikke er strafbart, eller at der ikke er lovlig Afgang til at tage den tilfølg.

Negter Retten at efterkomme Begjæringen, sker det ved Kjendelse.

§ 142. Har sigtede i en Sag angaaende nogen efter militær Lov strafbar Handling, der ikke kan medføre strengere Straf end Fængsel i 3 Aar, eller angaaende en borgerlig Forbrydelse eller Forseelse, der efter den borgerlige Straffeprocesslovs Regler vilde henhøre under Meddomsret, inden Retten afgivet en uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bekræftes af de øvrige foreliggende Oplysninger, kan Sagen, naar det begjæres af den militære Baatalemyndighed og sigtede deri samtykker, fremmes til Doms og paadømmes af Forhørsretten uden Tiltalebeslutning.

Dog bør dette ikke ske, naar Sagen antages at burde paadømmes i Forening med andre Sager, eller Dommeren finder, at der kan være Grund til at undlade Paatale i Genhold til § 66.

§ 144. Findes Tiltale at burde reises, men Sagen ikke antages for Tiden at burde fremmes, enten fordi sigtede er sindsyg, eller fordi hans Opholdssted ikke vides, eller fordi han opholder sig i Udlandet, stilles den foreløbig i Vero.

Baatalemyndigheden skal i sidste Tilfælde tilstille sigtede Meddelelse herom og Opfordring til at fremstille sig til Modtagelse af Dom.

At Sagen foreløbig er stillet i Vero, er ikke til Hinder for, at der skrives til Bevisoptagelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 153, hvis der er Fare for, at Beviser kan gaa tabt.

§ 145. Tiltalebeslutningen skal angive, for hvilken Domstol Sagen skal anlægges, og indeholde tiltaltes Navn eller en nøiagtig Betegnelse af hans Person.

Den skal i Korthed, men saavidt muligt med nøiagtig Angivelse af Tid og Sted, Gjenstand og lignende fremstille den Handling, for hvilken Tiltale reises, med Fremhævelse af de i Lovens bestrevede Kjendemerker og under Henvisning til den eller de Straffebestemmelser, som antages at kunne komme til Anvendelse.

Tiltalebeslutningen skal medundertegnes af den Generaladvokat eller Rigsadvokat, som har medvirket ved dens Udfærdigelse, jfr. § 54, 2det Led.

§ 146. Den paa Baatalemyndighedens Begjæring mødende kan under Hovedforhandlingen ved Anmerkning paa Tiltalebeslutningen

1. rette Feiltagelser med Hensyn til Benævnelser, Tidsangivelser,

Fremstilling af Handlingens Kjendemerker efter Loven og lig- 22 Mai.
nende Omstændigheder og No. 14.

- 2 med Rettens Samtykke udvide Tiltalen til andre strafbare Handlinger end de i Tiltalebeslutningen omhandlede, saafremt det ikke kan lede til Anvendelse af en strengere Straffebestemmelse, og tiltalte enten har samtykket deri eller har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse.

Skulde Tiltalen som Følge af den foretagne Rettelse eller Udbidelse ikke kunne mødes ved det Modbevis eller Forsvar, som tiltalte har havt Opfordring til at forberede sig paa, kan han forlange en passende Udsættelse.

§ 163. Saafremt Retten ikke finder Tiltaltes Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning, kan Forhandlingen fremmes eller fortsættes, naagtet tiltalte udebliver, naar

1. Sagen angaar ulovligt Fravær eller Rømning, eller
2. Sagen angaar en strafbar Handling, der ikke kan medføre strengere Straf end Fængsel indtil 1 Aar, og tiltalte har samtykket deri eller er udebleven, uden at der er Grund til at antage, at han har havt lovligt Forsald, eller
3. Tiltalte er undvegen, efterat Tiltalebeslutningen er ham forkyndt.

Under enhver Omstændighed kan Frifindelsesdom affiges over en Udebleven og en Forhandling fortsættes eller fremmes i tiltaltes Fravær, naar den skønnes utvilsomt at ville lede til Frifindelse.

§ 167. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan Retten i en Sag, som angaar flere strafbare Handlinger eller flere tiltalte, lade Forhandlingen og Paatjendelsen foregaa særskilt for hver enkelt Handling eller tiltalt.

§ 192. Er Dommen frifindende, kan den ikke paaankes af tiltalte, medmindre Skyldspørgsmaalet er afgjort imod ham.

I Krigstid kan tiltalte ikke begjære Anke, medmindre han er idømt Dødsstraf, Fængsel over 6 Maaneder eller Tab af offentlig Tjeneste.

Er tiltalte død, kan hans Egtefælle, Slegtninger i op- og nedstigende Linje, Søskende samt Arvinger anke i hans Sted.

Paatalemyndigheden kan anke til Gunst for tiltalte ogsaa efter hans Død.

§ 194. Anke fra Paatalemyndighedens Side besluttet af Generaljurisdiktionschefen.

Finder Jurisdiktionschefen i nogen Sag Grund til Anke, har han at indsende Udskrift af Hovedforhandlingen samt andre nødvendige Udskrifter og Dokumenter til Generaljurisdiktionschefen.

Saadan Indsendelse skal i ethvert Tilfælde ske, naar Dommen lyder paa Dødsstraf, Fængsel over 6 Maaneder eller Tab af offentlig Tjeneste.

§ 209. Sag, hvori Dom er affagt af Krigsret, kan af

22 Mai. Baatalemyndigheden og tiltalte begjæres taget under fornyet Behandling ved den militære Højesteret.

Sag, som ikke angaar enten Liv eller Ære eller Frihedstid for længere Tid end 3 Maaneder, kan ikke tages under fornyet Behandling, medmindre Højesterets militære Kjeremaalsudvalg finder Grund dertil.

I Krigstid udfordres i enhver Sag Kjeremaalsudvalgets Samtykke, og tiltalte kan ikke begjære Sagen forelagt samme, medmindre han er idømt Dødsstraf, Fængsel over 6 Maaneder eller Tab af offentlig Tjeneste.

Efter tiltaltes Død kan alene Baatalemyndigheden begjære fornyet Behandling og da blot til Gunst for tiltalte.

§ 210. Begjæringen om fornyet Behandling maa være begrundet i en Bestridelse af, hvad der i Dommen er antaget med Hensyn til Skyldspørgsmaalet; dog maa den ikke udelukkende støttes til, at Oven er urigtig anvendt.

Forsaauidt intet modsat er udtalt, antages tiltalte at bestride, hvad der ikke stemmer med hans egen i Retten afgivne Forklaring.

I Sager af den i den militære Straffelovs § 29 omhandlede Art kan Begjæringen grundes paa, at Regelen i nævnte Paragraf antages at burde bringes til Anvendelse.

§ 213. Sagens Forberedelse og Behandling foregaar efter Reglerne i Kapitel 21—23, forsaavidt de kan finde Anvendelse og intet afvigende er bestemt.

De Forretninger, som ved Krigsret er henlagte til Krigsdommeren, udføres ved Højesteret af Justitiarius eller hans Stedfortræder.

§ 161, 1ste Led har ikke Anvendelse.

§ 223. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs § 451, 1ste til 3die Led, §§ 452 til 454, § 455, 1ste Led, § 456 og § 458 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 224. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 459, 460 og 461, 1ste og 3die Punktum finder tilsvarende Anvendelse. Hefstelsen kan ogsaa iværksættes af en Befalingsmand.

Tilsvarende Anvendelse finder ogsaa Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 462—465, dog saaledes, at Hefstelsen er betinget af, at sigtede er dømt til strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder eller med skjellig Grund mistænkes for nogen strafbar Handling, som kan medføre strengere Straf end Fængsel i 3 Aar.

§ 226. En ved endelig Dom eller Retskjendelse ilagt Straf bliver som Regel uopholdelig at fuldbyrde.

Har Retten indstillet Domfældte til Benaadning, kan Fuldbyrdelsen ikke finde Sted, saafremt han herved vilde komme til at udstaa nogen Straf, som Indstillingen om Benaadning søger ham fritaget for. Har han selv søgt Benaadning, kan i Fredstid Straf-

senes Fuldbgyrdelse blot paabegyndes, forsaavidt han samtykker deri. 22 Mai. Efter nærmere Bestemmelser, som gives af Kongen, kan ogsaa i No. 14. Krigstid Fuldbgyrdelse af Straf udsættes, naar Domsældte søger Venaadning.

§ 227. Bestemmelserne i den borgerlige Straffeprocesslovs §§ 474 og 478 finder tilsvarende Anvendelse.

Det samme gjælder den nævnte Lovs § 475, idet ogsaa i militære Forhold en Dags Varetægtsfængsel regnes lige med en Dags Arrest.

§ 228. Der skal gives den, som skal udstaa Dødsstraf, en passende Tid til at berebe sig til Døden, saavidt Omstændighederne tillader det.

Dødsstraffen fuldbyrdes ved Skydning fra en sluttet Trop af mindst ti menige under Ledelse af en Officer, om muligt i Overvær af en større militær Styrke samt af Krigsdommeren, Krigsadvokaten og en Prest. Forsvareren har Afgang; ligesaa i Tilfælde den Prest, der har beredt domsældte til Døden. Fuldbgyrdelsen sker under fuld Offentlighed.

Protokol over Fuldbgyrdelsen føres af Krigsdommeren eller i hans Fravær af en Officer.

Begravelsen foregaar i Stilhed snarest muligt, ombord ved Redsfænkning i Søen.

§ 230. Er domsældte militær Kommandomyndighed undergiven, beordres han, naar han er paa fri Fod, til at fremmøde til bestemt Tid paa det Sted, hvor Straffen skal udholdes. Fremmøder han ikke efter Ordren, kan han afhentes. Uden forudgaaende Ordre kan Afhentning finde Sted, naar domsældte skal udholde Fængsel over 6 Maaneder eller mistænkes for at ville flygte.

I andre Tilfælde kommer Bestemmelsen i den borgerlige Straffeprocesslovs § 480 til Anvendelse.

§ 234. Naar Omstændighederne dertil findes at give Anledning, kan Jurisdiktionschefen lade kundgjøre, at Tiltale vil blive reist ved Standret, saafremt bestemte Slags Forbrydelser forøves, for hvilke Standretsbehandling efter foranstaaende Paragraf kan finde Sted.

§ 249. Fængsels- eller Hæftestraf, som en Militærperson har paadraget sig for en strafbar Handling, der hører under borgerlig Straffemyndighed, og som han skal udstaa, medens han er tjenstgjørende, fuldbyrdes af den militære Baatalemyndighed.

2det Afsnit.

Denne Lov træder i Kraft straks, forsaavidt angaar Forandringerne i §§ 23, 31, 40, 44, 46, 54, 55, 56, 57, 101, 103, 133, 137, 138, 145 og 213 samt den Forandring i § 163, der vedrører Afdelingen til at fremme Forhandlingen i tiltaltes Fravær,

22 Mai. naar Sagen angaar ulovligt Gravær eller Rømning. Forøvrigt No. 14. træder Loven i Kraft samtidig med den militære Straffelov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 22de Mai 1902.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær:

Gustaf.

(L. S.)

A. Dnam.

Lehmann.

24 Mai.

Lov

indeholdende Forandring i og Tillæg til Lov af
17de August 1848 om Sindsfygtes
Behandling og Forpleining.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 23de Mai dette Aar, saalydende:

§ 7 i Lov om Sindsfygtes Behandling og Forpleining af 17de August 1848 skal herefter lyde som følger:

Det særlige Tilsyn med Sindsfygeasyleterne skal for hvert Asyl føres af en dertil af Kongen anordnet Kommission, bestaaende af 4 Medlemmer. Af disse skal mindst 1 være en eksamineret Læge og, saavidt muligt, 1 en Kvinde. Ved Kriminalasylet og ved de Asyls, hvor ingen Kvinde maatte opnævnes som Medlem af Kommissionen, skal denne alene bestaa af 3 Medlemmer, hvoriblandt mindst én Læge. Vestsiftelsen gælder for 6 Aar, dog saaledes, at Halvdelen — første Gang efter Lodtrækning — udtræder hvert tredje Aar. For Kriminalasylet og ved de Asyls, hvor ingen Kvinde er indvalgt i Kommissionen, udtræder efter 3 Aars Forløb 1 Medlem og senere henholdsvis 2 og 1 Medlem hvert tredje Aar.

Kommissionen vælger selv sin Formand. Ved Afgjørelsen af Sager, hvori Kommissionen har at fatte Bestemmelse, skal i Tilfælde af Stemmelighed Formandens Stemme gjøre Udslaget.

Bed Udførelsen af sit Hverv har Medlemmerne at rette sig efter den til enhver Tid gældende Forfæst.

Medlemmerne tilstaaes en passende Godtgjørelse, der udredes 24 Mai af Statskassen. Forøvrigt kan særskilt Undersøgelse foretages af ethvert Afh, saa ofte det af Kongen maatte findes nødvendigt.

Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1903.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 24de Mai 1902.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær.

Gustaf.
(L. S.)

1902.

H. Dnam.

Lehmann.

Sjette Resolution

af 2den Juni

Den af Riksstættens i Møde den 29de Mai 1902 i
Behold af Udvalgte af Riksstættens for Riksstættens af 18de Juni 1884 §
10. Hs. Tilføjet af 22de Mai 1902, indte Beslutning om, at
Samlag af Ol. Sig. Ried og Elber af 1ste Mai 1887
under den Stætte end den, der under Beslutning paa denne Rættig.
Indføres som gjældende inden videre.

Udgiver: E. R. Bæghmann.

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri. Kristiania.

Udval
(2. A)

Lehmann

Rettelse

i Lov indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden
i Straffefanger.

Side 351, 8de Linie fra oven, staar „Rigsadvokaten“ i stedet for
„Rigsadvokaten“.